

ОБЕКТИВНИ И СУБЕКТИВНИ РАЗСЪЖДЕНИЯ

„Отче наш“

Чете се резюмето на темите: „Разликата между птиците и рибите“.

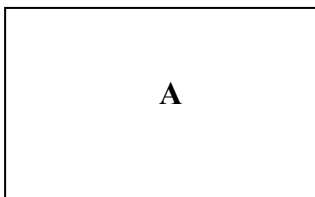
Четоха се темите: „Понятията добро и зло“.

Пишете следващия път върху темата: „Отличителните черти на грозотата и хубостта“.

Обективни и субективни разсъждения.

Нещата в света се създават при известни условия. При какви условия се създават скъпоценните камъни, диамантът. Диамантът при обикновени условия не може да бъде създаден. Значи какво се изисква, за да се създаде диамантът. Голяма топлина и налягане. При какви условия се е явило доброто? Доброто се е явило при известни условия. Трябва да разсъждаваш. Вие вземате като дадени числата 1, 2 и т. н. Как ще определите свойствата на 1, 2, 3, 4, 5, 6. Нека всеки определи за числата 1, 2, 3, 4. При какви условия се е явило четири, или числото 3, или 2, или 1? Вие ще ги вземете в тази форма, в която сега съществуват. И оттам ще проследите техния произход.

Сега представете си, че имате един съд, да кажем А (фиг. 1).

Фиг. 1

Ако в този съд наливате вода и ако тази вода е чиста, тя няма да има никакви утайки. Но ако във водата има известни твърди вещества, какво ще стане с тях. Къде ще паднат? Ще се утаят на дъното. Значи най-тежките вещества падат на дъното, леките ще бъдат по средата, а пък най-леките горе. Ако турите пясък и налеете вода, какво ще стане? А ако налеете спирт? Нещата се утаяват. Кое се утаява - по-рядкото или по-гъстото. В тинестата вода водата ли се утаява или тинята? Водата ли напуца тинята или тинята водата? Кое пада? По-тежкото, нали? При дадени условия тежките частици, които са във водата, постепенно падат на дъното и се утаяват, фактите са разпокъсани. Ще кажете: „Нас какво ни интересува сега, че водата се утаява.“ То е цяла наука. Има четири неща, които трябва да ви занимават: Светлината, въздухът, водата и храната. Тези четири неща никога не трябва да излизат от ума ви. Не да мислите за тях, но вие трябва да разбирате техните закони. Ако вие не разбирате законите на светлината, винаги ще се спъвате. Ако не разбирате законите на въздуха, винаги ще се задушавате. Ако не разбирате законите на водата, винаги ще съхнете. И ако не разбирате законите на храната, нищо повече. Ако някой от вас би казал, че без светлина може, без въздух може, аз бих желал да направя един опит. Някой може да каже, че и без вода може. Не може. Казвам: Когато едно вещество се утаява, къде се утаява то? Най-първо

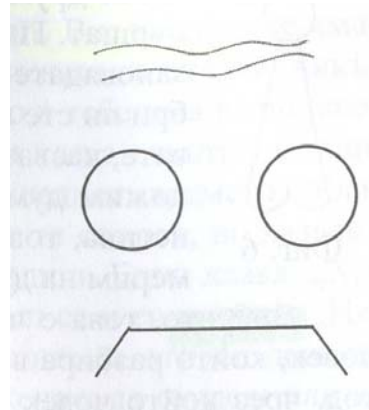
ние виждаме, че водата се повдига във въздуха във вид на пара. Когато тези пари станат на капчици, постоянно се утаяват от високите пластове на въздуха и водата постоянно пада във вид на капки. Сега ако въздухът не съществуваше, а водата беше съществувала, водата би ли се вдигнала горе в пространството? Не би се вдигнала. Но да допуснем, ако нямаше твърдо вещество, каквато е сега нашата земя, то къде би се събрала водата? Следователно твърдата материя е като основа за събиране на водата. Каква е основата на въздуха? Въздухът на какво се крепи? По аналогия ще кажете, че въздухът се крепи върху водата. Ако водата се крепи върху твърдата почва, то въздухът крепи ли се върху водата? Твърдото, течното, въздухообразното и светлообразното състояние, това са форми на едно и също вещество. Някой може да ви каже сега: „Твърдата почва, това е замръзнала вода.“ Какво трябва да разбираме под думите замръзнала вода. Според сегашните разбирания, според сегашната наука от какво е направен въздухът? (От кислород и азот.) А водата е съединение на кислород и водород. А пък твърдата почва, твърдото вещество? Когато се разглежда този въпрос има една щекотлива страна. Вие като че се намирате в едно състояние, както когато се събират много певци на едно място. Преди да са се опознали, всеки певец го е страх да стане да пее, защото може да го критикуват. Не иска да си създаде неприятност. Ако той е уверен 100 на 100, че ще пее добре, ще стане. Но ако има малък дефект, ще чака да станат другите. А като пеят първият, вторият и т. н., ще дойде разположение да пее. Порано казва: „Не съм разположен да пея.“ Не че не е разположен, но го е страх. Неразположението показва страх. Когато казват „аз нямам вдъхновение“, то е страх.“ Страхът парализира всичките неща. При това неразположение той казва: „Среда нямам, вдъхновение нямам.“ Това са разни имена на страха. В дъното е страхът. Вас ви е страх. Защо ви е страх? Страх ви е от мечка, защо? Какво прави мечката? Страх ви е от нейните лапи и зъби. От какво ви е страх при змията? От нейната отрова. От какво ви е страх при човека? Страх ви е от някои писатели да не би да напишат нещо във вестниците срещу вас. Страх ви е да не каже някой обидни работи за вас. Страх ви е от силния, защото може да ви набие, да ви счупи ръката. За силния юнак е лесно да ви счупи крак, да ви разтърси.

Казвате: „Добро и зло.“ Допуснете, че някой ви попита: „Какво нещо е обективно добро и обективно зло? Съществуват ли те?“ Някои от вас ще кажат, че съществуват, а други ще кажат, че не съществуват. Как е възможно това, което не съществува, да се говори за него. Злото и доброто имат отношение към човека, към разумното в света. Разумните същества са разделени на два лагера. Едните се занимават с рядката материя, с най-фината материя, която е възможна в битието. А пък другите се занимават с най-гъстата материя, която учените хора на земята изучават. А пък други се занимават с една гъста материя, която учените хора на земята не познават. Злото е най-гъстата материя. В тази материя нашата светлина е като смола. Аз ще ви дам сега тези контрасти. Злото е най-гъстата материя. По-гъста материя няма в света. А пък по-рядка материя, по-фина материя от доброто няма. Да бъде нещо по-определено, по-конкретно. Казва се в Писанието: „В който ден ядете от този плод, ще умрете“. Щом тази гъста материя влезе във вас, ще разруши вашето устройство. Това е истина. Ако ви дадат една доза отрова, какво ще стане с вас. Сега гъстата материя е тази, в която въздух не може да проникне. Водата може да проникне в твърдата почва, в твърдата материя. Въздухът може да проникне във водата, а пък светлината прониква във въздуха. Те се проникват едни

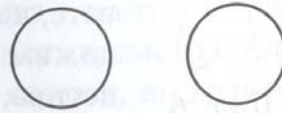
други. Така че, ако вие сте умен човек, вие може да извадите вашата вода от твърдата почва. Може да извадите въздуха и светлината от твърдата почва, а пък ако сте глупав, при тази твърда почва ще умрете като един светия. Хората ще ви считат за светия, а пък вие сте умрели от недоимък на ума. Разбира се сегашното съзнание, което съществува в света, то не е произволно. Количеството на водата, която съществува на Земята, не е произволно количество. И тежестта на нашата Земя не е произволно количество. Въздухът и той не е произволно количество. И светлината, която постоянно иде към Земята, и тя не е произволно количество. Те са определени количества. Сега този предмет не ви интересува, понеже в дадения случай вас ви интересува друг въпрос, по-съществен за вас. Аз разсъждавам. Вас може да ви интересува твърдата почва. Може да ви интересува въздухът. Може да ви интересува светлината. Ако някой се интересува от светлината, ще видите, че постоянно е пред огледалото. Маже се, кичи се. Щом се интересува от водата, постоянно е в банята, ще се мие, ще се чисти. Щом го интересува твърдата почва, турил си е крака и седи на някой стол. Вие учите сега свойствата на твърдата почва. Твърдата почва е устойчива. Като седнеш на нея, не можеш да потънеш, утайва се. Що е утайка? Веществото от някой планински връх е слязло и се е наслоило долу. Значи от горе е слязло към ниското. Една утайка отгоре надолу може ли да отиде? Сега интересно е, кое е онова във вас, което ви заставя да разсъждавате, кой е центърът, около който вие се въртите.

Щом срещнете едно разумно същество ще видите, дали носи разумно число или не.

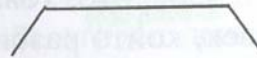
Това щастливо чело ли е? Фиг. 2

Това щастливо чело ли е? Фиг. 3

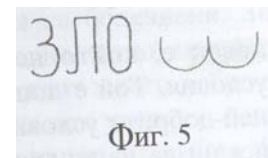
Това щастливо чело ли е? Фиг. 4

Съществуват известни числа в природата, които са нанесени на човешкото лице. Числата 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 - всички са нанесени. Това е странно, нали? Как се пише думата „зло“ на български?

Като разложим това, ще имаме следното (фиг. 5).

Тук са трите букви з, л и о. Значи този човек има крака, но няма ръце. Човек без ръце. Злото е човек с крака, може да

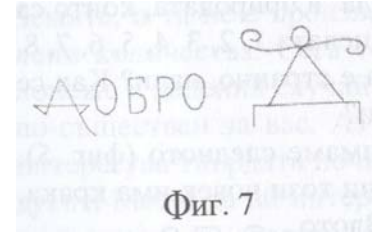
рита, но не може да работи. Значи липсва му нещо разумно. Ръцете всякога представят разумното в човека. Човек се отличава от животните по своите ръце. У животните има четири крака. А у човека има ръце, които изразяват неговата воля. В злото, както е на български, ръцете ги няма, а има само краката (фиг. 6). Следователно злият човек винаги има стремеж към добрия. Злият ще подири добрия човек, за да има на разположение неговите ръце. Един зъл човек, като намери добрия, какво

ли няма да направи, само да го вземе на своя страна. И да се възползува от ръцете му. И всичките хора искат да подчиняват другите, те да заповядват, а другите да вършат. Питам тогава: Когато вие искате да заповядате други да направят нещо, вие добри ли сте или лоши? Вие искате да заповядвате, казвате: „Направете това!“ Сега да разложим думата добро. Това не е абсолютна истина, това са относителни неща. Да се намерим на думи, на разговори.

Доброто, това е човек с ръце (фиг. 7). Съзнателен човек, който разбира вече законите. Доброто е онзи метод, чрез който човек може да прояви своята воля във висшите светове. И добрият човек, при каквито и условия да го поставиш, той може да излезе от най-мъчните условия. Добрият човек е онзи, който може да излезе от най-лошите условия. А пък лош човек е, който не може да използва и най-добрите условия. Той е лош. Лошият човек и като го турят при най-добрите условия, не може да ги използва. Някому искаш да напишеш: „Искам да бъдеш добър.“ Ще напишеш тази фигура. Той ще се посмее и ще каже: „Детински работи.“ Може някой художник да направи от това цяла картина. Някой учен човек ще се хване за корема от това и ще се смее, а един художник от това може да нарисува една отлична картина. Ще мислят другите ден, два, ще кажат: „Какво ли иска да каже?“ След десетина години мислене ще кажат, че е много дълбока работа. Когато знаеш как да го направиш, е дълбока работа, а пък когато не знаеш как да го направиш, става плитка. Разбраните работи са онези, с които в даден случай можеш да направиш един малък опит. Вие всинца сте имали опитност. Някой път седиш, искаш да отидеш някъде. Имаш желание да отидеш, но в тебе има нещо, което ти противодейства. Едно ти казва отвътре: Стани, тръгни еди-къде си. Станеш, погледнеш времето, облаци, вятър. Не че външните неща те спират, но казваш, че вътре нещо те спира да не ходиш. Един казва: „Ходи.“ А друг казва: „Спри.“ Спираш се и си казваш: „Няма да отида сега.“ След като решиш да отидеш някъде и отложиш, кое е правото положение: да отидеш или да отложиш?

Аз говоря сега за един нормален свят. Според мен има състояния здравословни, има състояния болезнени, различават се. Здравословните състояния на живота представят една област, а нездравословните - друга област. Здравословните състояния представят една широка област, нездравословните състояния са болезнени. За пример, ако сте болен и лежите на едно легло, при вас ще дойдат лекари, сестри, ще се обхождат много добре с вас, но все таки в тая болница вие нямате условия. Ако седите в една болница десет години, какво ще научите? И там ще научите нещо. Ако десет години учите в университета или в една колегия, това, което учите там, и това, което ще научите за десет години в болницата, ще си приличат ли. Злото е болница. Да си лош, ти си в болница. А като си добър, ти си в училището. Та казвам: Изучавайте здравословните процеси. В човека има два процеса. Единият процес е болезнен. Болезненият процес всеки ден се случва. Ти вървиш, удариш си крака. Това е болезнен процес. Дойде комара и те ухапе. Това е болезнен процес. Мухата кацне някъде, това е болезнен процес, волът те мушне с рогата, това е болезнен процес. Някой учител ще ви скъса в училище, това е болезнен процес. Турят ви една ниска бележка, това е болезнен процес. Не ви приемат някъде, това е болезнен процес. В живота отделяйте болезнените процеси от здравословните. Не ви приемат някъде, в болница сте. Турили са ви слаба

бележка, в болница сте, оплаквате се от живота си, в болница сте. Не сте причината вие за това. Погрешката е във вас, а причината не е във вас. Причината е в баща ви, в майка ви, а погрешката е във вас. Да обясня малко въпроса. Представете си, че вашият баща ви е дал тежък предмет да го занесете на работа. Той ви казва, че железото е малко остро, да внимавате, да не го изтървете. Той става причина сега за вас. Казва да го занесете някъде. Но по невнимание от ваша страна това желязо пада на вашия крак и какво става? Вие казвате: „Ако баща ми не беше турил това желязо на гърба ми, нямаше да ударя крака си.“ Не казвате: „Ако аз бях внимавал.“ Това показва, че като отидеш при баща си, той ще ти каже, че си бил крайно невнимателен. Той ще ти каже: „Аз ти казвам да го носиш внимателно.“ Вие може да носите злото на гърба си, без да ви причини някоя вреда. А може да носите злото и да ви причини голяма вреда. Можете да носите в торбата си една замръзнала кобра и да я бутате колкото искате. Няма опасност. Но ако тази кобра я стоплите малко, вие ще ѝ направите добро, но вече има опасност. Всички вие искате да направите добро на злото. Щом направите добро на злото, то ще прояви своето естество към вас. Ще си причините зло. Кобрата ще покаже как може да ви ухапе и ще ви ухапе. Ще се свърши работата. Когато имате едно неприязнено чувство, вие сте направили едно несъзнателно добро. Когато имате една несполука в живота, вие сте направили едно несъзнателно добро. Някой път не сте имали опитност, искате да направите добро някому. Някой път бащата иска да бие малкото дете, което стои зад майка си. И бащата ту от едната страна, ту от другата страна го гони с тоягата. Някой път удари и майката. Та и вие, като искате да направите добро някому, този баща като иска да даде морал на сина си, то може тази тояга да падне върху защитника на доброто.

Всякога, когато имате неразположение, то е удар отнякъде, понеже сте искали да направите добро някому. Ударът, който щеше да падне върху злия човек, пада върху вас. Злото в света е, че майката крие зад гърба си детето. Тогаз нито майката, нито детето се научават. Това дете е страхливо. Не трябва да се крие. От него нищо няма да стане. Детето, което се крие зад гърба на майка си, от него нищо няма да стане. Самият син трябва да каже: „Татко, съгреших.“ Ако ти не искаш майка ти да те пази, баща ти няма да те удари много. Ще удари един път, два пъти, до десет пъти. И след като го удари десет пъти, синът ще каже: „Много ме удари.“ Ще започне да се разкайва. Като се крие синът, бащата казва: „Този страхливец няма да стане човек.“ Майката крие сина си зад гърба и се върти.

Не крийте вашите погрешки зад гърба си. Извади тази погрешка и я тури отпред. Остави бащата да я бие. Погрешката е вашият син. Нека бъде налагана. Майката е сърцето бащата е умът в дадения случай. Когато сърцето не работи съобразно с ума, то се раждат противоречия, от които идат всички неразположения. Имаш вътрешна борба между ума и сърцето, а с ума противодействуваш. Ако сърцето ти го прави, то умът трябва да бъде съгласен. И когато умът иска нещо добро, то сърцето трябва да го подкрепи. Имаш едно желание, което е право. Умът трябва да го подкрепи. Щом е право, ти с ума си го подкрепи. Макар това желание да струва милиони. Но ако желанието ти не е право, ти нищо не харчи за него. То е закон вътре в природата. Когато имаш едно право желание, ти за да го постигнеш, природата ще ти даде милиони. Природата не е никога против хубавите желания, които имаш. И ако ти противодействува, то желанията не са хубави. Или някой път тя се възмушава от нашата страхливост. Тя не иска да бъдем страхливи. Аз

харесвам природата. Природата е най-добрата майка. Като отидеш при нея, тя те държи и бащата удря. Природата не позволява да се криеш, няма криене. Детето кое е? То е човешката воля. Тя трябва да бъде пердашена. Погрешките не са в човешкото сърце, нито в ума, а в човешката воля. Погрешката на сърцето е в това, че някой път защитава човешката погрешка на волята. Някой път ние с нашето сърце защитаваме волята си. **Добър човек** е онзи, който и при най-мъчните условия да го поставиш, той ще излезе от тях и може да ги преодолее. А пък **лош човек** е онзи, който при най-добрите условия не може да преодолее мъчнотиите. Не иска да ги преодолее. Сега вие трябва да измените вашите възгледи. Не е така лесна работа човек да се справи със себе си. Има някои вещества, за да се справиш с тях, трябва да ги разтопиш. Трябва да ги измиеш, трябва да туриш вода в тях.

Вие трябва да изучавате свойствата на твърдата почва, на водата, на въздуха, на светлината, за да разполагате с тях. Ако имаш известни утайки от твърдата почва, ще употребиш водата. Ако тя не ти помогне, ще употребиш въздуха. Ако въздухът не ти помогне, ще употребиш светлината и топлината. Няма неща, които да не можеш да премахнеш, ако употребиш светлината.

Вие казвате: „Да обичаме.“ Любовта е един метод, чрез който в бъдеще ще се справите с най-мъчните работи в света. Когато има най-мъчни работи и не можеш да се справиш, употреби любовта. Любовта е един от най-великите методи за разрешаване на най-мъчните въпроси. Доброто е вечният огън, чрез който се разтопяват всички неща. Ще разтопиш нещо на огъня на любовта, ще бъдеш ковач. Най-гъстата материя, която не може да се разтопи при никакви други условия, при огъня на любовта ще се разтопи. Любовта е закон за освобождение. Вие трябва да търсите любовта като щастие. Любовта най-първо трябва да уреди онзи живот, от който сега имаме нужда. Знаете ли онзи, старият дядо, който е на умиране, на когото кръвта е изгубила жизнените сили, може да му се продължи животът, ако от млад момък му налят 1/2 кило кръв. Значи само от любовта можем да вземем необходимата енергия, която може да продължи живота, а пък безлюбието скъсява живота. Ти трябва да любиш. Любовта е, която продължава живота. И любовта е, която скъсява живота, ако не знаеш как да постъпиш. Когато във вас се раждат добри и лоши чувства, аз не съм против тях. Добрите и лошите чувства са признаци. Добрите чувства показват, че имате добри условия, лошите чувства показват, че имате лоши условия. Тогава вие трябва да нагласите ума си според лошите условия. Лошите условия показват, че имате една материя, един свят, с който трябва да се справите. И ако не сте разумни, вие ще останете на същото място.

След потъването на „Титаник“ сегашните моряци научиха един закон. Те бяха толкова самоуверени и казваха: „Няма нищо опасно за сегашните параходи.“ Щом усетят, че има ледена планина, айсберг, атмосферата на 4-5 километра е изменена, намалява се ходът на парахода. Капитанът значи трябва да намали хода на парахода. Той казва: „Да става каквото ще.“ Ще намаляваш бързината на движението. Понеже се намиращ в една почва, където ще се сблъскаш с големи противоречия. Съдът, с който пътуваш, не може да издържи. Много пъти ние мислим, че нашето верую може да издържи всичко. Веруюто може да издържи при най-добрите условия. Но когато няма в ума светлина и в сърцето топлина, веруюто няма да може да издържи. Силата на волята зависи от светлината на ума и от топлината на сърцето. Тогава волята ще се прояви. По някой път у вас се заражда

едно състояние; често човек го хваща дрямка, не го интересува нищо. Щом не те интересува нищо, щом започнеш да заспиваш, ти си станал еднообразен. В твоя ум няма разнообразие. Ти мислиш за едно и също нещо. Дадеш на един човек хиляда лева. Мислиш постоянно да ги вземеш. Ако мислиш за тях, ще си причиниш по-голяма вреда, отколкото ако ги забравиш. Обиди те някой, може ли да го биеш? Ако може да го биеш, възможно е да се опиташ да го набиеш. Ако не може да го биеш, забрави това. В това отношение бъди силен. Сега ти, идеш и казваш: „Защо ме обиди той. Той нямаше право.“ Питам: В какво седи обидата? Той ти казва: „Ти си едно магаре.“ Питам: В какво седи обидата в тези думи? Ти казваш: „Да, едно магаре съм.“ Разбираш качеството на магарето да пие вода. Аз никога не оставам на опашката на едно стадо, а го водя аз. Че де е слабата страна на магарето. Това магаре не е пияница, не се опива. Скромно е и е много самостоятелно. Казват за някой човек, че има магарешки характер. Хората страдат, че не са магарета. Ако хората бяха с магарешки характер, то светът щеше да се оправи. Де е лошото на магарето? То води овцете, не се захласва някъде да остане, но върви напред. Ако магарето имаше толкова долен характер, то Христос даже пръста си не би допрял до магарето, а Той избра магарето и го възседна. А ти казваш: „Обиди ме онзи, че ме нарече магаре.“ Обиди те в кривото разбиране. Има едно криво разбиране на нещата. Ако някой ти каже, че си много учен, умен няма да станеш. То е само един подтик. В живота трябва да се научите да мислите право. Трябва да бъдете много умни, за да отстраните някои удари. Когато искате да ударите някого, той си закрива главата. Вие го удряте по тялото. т. е. той предпочита да страда във физическия свят, отколкото в духовния.

Допуснете, че вас ви хванат, дойде някой художник и ви нашари със своята четка. Вие погрознете. Той направил ли ви е някое зло? физическо зло ви е направил, но вие може да се измиете. Но вътрешно нашарване може да стане, а именно в света на вашите мисли и чувства. Ако погрознее лицето на вашата мисъл. Как трябва да поправите тази грозота? За лицето на физическото поле водата ще помогне. Ако е грозна мисълта ви, ще приемете повече светлина да махне грозотата. Дишането е един процес, за да възстановите чрез правилното хубаво дишане процеса на светлината. А пък пиенето на вода е необходимо, за да пазим количеството топлина в нас. Ако правилно дишате, ще регулирате светлината във вас. Ако правилно пиете вода, ще регулирате топлината във вас. Животните неправилно дишат, неправилно регулират топлината.

При един съзнателен живот да ви е приятно, че дишате. За пример, ако дишате и усещате, че приемате топлина, и като пиете най-чистата вода, усещате тази топлина на живота, която иде, вие ще имате едно най-отлично състояние, което с милиони не може да се купи. Това може да го опитате някой път. Когато сте гладували 2 - 3 дни, пийте най-хубавата вода на глътки и ще видите какво разположение ще имате. Най-хубавото разположение. Само човек може да жадува десет дни, за да оцени водата. Аз говоря за водата, която е свързана с разумния свят. Има една вода, която е свързана с обикновения материал, която вода никак не ползува. Във водата има вода и в живота има живот. Питам: Де седи силата на малкото семенце? Силата на това семенце седи в една микроскопическа частица. Тази микроскопическа частица, която, като почне да гние семенцето, ще организира силата на семката.

Та казвам: Онзи живот, който ще приемете, той ще ви организира, като влезе във вас. Вие няма да му давате директиви. Не се мъчете да бъдете добри. Невъзможно

да бъдете добри по този начин. Досега всички сте се мъчили да бъдете добри. И кой от вас е станал добър? Някои хора, вместо да станат добри, стават по-лоши. Ти си богат средна ръка. Искаш да станеш богаташ с 200 милиона. Като станеш такъв, ще бъдеш ли добър и справедлив човек? Не. Че ти хиляди хора ще лишиш от насъщния хляб, за да станеш богат. За твоето богатство ти си станал причина хиляди хора да страдат. Околните ще те хвалят, но хиляди други хора ще бъдат нещастни заради тебе. Има едно богатство в света, но трябва да знаеш начина, по който се добива това богатство. Когато един добър човек бие и когато един лош човек бие, каква ще е разликата? Има една разлика. Олге, каква е разликата? (Когато бие един добър човек, другият става светия, а когато бие един лош човек, другият се разваля.) Някой път и доброто те наказва. Някой път злото те наказва вътре. Някой път направиш някоя погрешка и се разкайваш. Някой път направиш добро и се радваш. Всеки един от вас е една държава. Всеки един от вас може да има няколко престъпни мисли и желания. Те са граждани на твоята държава. Една твоя мисъл, едно твое желание е гражданин на твоята държава. Ти мислиш, че една твоя престъпна мисъл няма нищо общо с тебе. Че тя е гражданин. Ще хванете тоя гражданин и ще го повикате, ще му проповядвате малко. Така човек може да се поправи.

За следващия път направете едно резюме от онова, което сте разбрали досега. Едно резюме от 20 реда, може от 30 реда, но не повече от 100 реда.

Искате ли да пеем сега? Има една музика, която носи светлина, топлина и нея трябва да проучвате. (Учителя извади цигулката и свири соло.) Ако вие пеете с цели ноти, каква музика ще бъде? Представете си, че имате седем цели плодове и от всеки плод вземете по едно малко парченце. Музикално вие искате да кажете: „Малко искам да ви дам.“ Как ще изпее тези думи? Представете си, че има една премия от десет хиляди лева, която ще се даде на онзи, който изпее най-хубаво думите: „Малко искам да ви дам.“ Я, Олге, се опитай. Или да изменим думите в следното: „Искам да ви дам, но не зная как.“ (Учителя изпя тези думи няколко пъти.) Давай без страх! Учителя и ние изпахме тези думи.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

14 лекция от Учителя,
държана на 18 януари 1935 г., София, Изгрев.